

ת"פ 2816/09/19 - מדינת ישראל נגד שי שבבאו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 2816-09-19 מדינת ישראל נ' שבבאו(עציר)

לפני
המאשימה
כבוד השופט מרדכי לוי
מדינת ישראל
ע"י עו"ד אור גוטמן, פמת"א (פלילי)

נגד
הנאשם
שי שבבאו (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד פולינה סורין

גזר דין

פתח דבר

1. **הנאשם הורשע, על פי הודאתו** בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע **העבירות הבאות: שוד**, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"), במסגרת **האישום הראשון; והפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק, במסגרת **האישום השני**.

2. **נסיבות ביצוע של העבירות** על ידי הנאשם פורטו בכתב האישום המתוקן, ולהלן אציין את עיקריהן.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 26.8.19 בשעה 06.00 או סמוך לכך, נכנס הנאשם לחנות "דור אלון" בתל אביב (להלן: "**החנות**"), שבה עבד אותה עת הקופאי יצחק אווקה (להלן: "**המתלונן**"). הנאשם פנה למתלונן, ביקש מים וטען שאין ברשותו כסף; והמתלונן מסר לו בקבוק מים ללא תשלום. לאחר מספר דקות שב הנאשם לחנות, כשמעל ידו הימנית חולצה מלופפת, על מנת שהמתלונן יסבור כאילו הוא אווז חפץ חד. הנאשם דרש מהמתלונן את הכסף שבקופה, תוך שהוא מאיים עליו במילים "תביא מה שיש לך בקופה ... אני לא רוצה לדקור אותך...". המתלונן ניסה להניא את הנאשם מלבצע את זממו אך הנאשם שב ואיים על המתלונן כי "באמא שלי, אני בא דוקר אותך בכל הגוף...". עקב אימו של הנאשם פתח המתלונן את הקופה והוציא מתוכה סכום של 310 שקלים. הנאשם נטל את הכסף ויצא מן החנות.

בעובדות האישום השני צוין כי ביום 18.7.19 הורה בית משפט השלום באשקלון על מעצרו של הנאשם באיזוק אלקטרוני בביתו שבקרית מלאכי, עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 19.8.19 עזב הנאשם את כתובת המעצר באיזוק והסיר את האזיק האלקטרוני מרגלו. ביום 26.8.19 נעצר הנאשם בתל אביב, סמוך לאחר שביצע את עבירת השוד.

ראיות הצדדים לעונש

3. המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם (תע/1), שלפיו לחובת הנאשם מספר רב של עבירות - לרבות עבירות גניבה, חטיפת ארנקים, איומים ועבירות אלימות - אשר מקצתן עבירות ללא הרשעה בבתי המשפט לנוער בשנים 2000-2002 ומרביתן הרשעות בבתי המשפט לנוער ובבתי משפט השלום בין השנים 2003-2017 וזאת בגין מעשי עבירות שבוצעו עד לשנת 2013 ושעל חלקן נדון לעונשי מאסר בפועל.

מנגד, באת כוח הנאשם הגישה מקבץ תלושי משכורת של הנאשם בגין החודשים ספטמבר 2017-מאי 2018, שלפיהם הוא עבד במפעל באזור התעשייה באר טוביה והשתכר בסביבות ₪ 6,000 לחודש (נע/1) וכן סיכום ביקור רפואי מיום 13.2.20 ביחס לרעיית הנאשם, שלפיו היא היתה במעקב הריון בסיכון גבוה (נע/2).

עיקרי טיעוני המאשימה

4. ב"כ המאשימה עמד על השיקולים התומכים לדעתו בהחמרה בעונשו של הנאשם.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, טען ב"כ המאשימה, ביחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית, כי נסיבות ביצוע העבירה מצויות ברף הגבוה. הודגש כי חודש לאחר מעצרו של הנאשם הוא פירק את האיזוק האלקטרוני והסיר אותו, ואף הגיע לתל אביב, הרחק ממקום המעצר המקורי בקרית מלאכי, ובתקופת הבריחה ביצע את עבירת השוד.

אשר לעבירת השוד נטען, בין השאר, כי הנסיבות אינן קלות. הודגש כי אף שאין טענה שהנאשם אחז בסכין, המתלונן היה סבור באמת ובתמים שיש בידיו של הנאשם חפץ חד שיש בו לפגוע בו ומכאן נלמדת הפגיעה הנפשית במתלונן. עוד נטען כי אף שהנזק הכספי כתוצאה מהשוד לא היה רב - פוטנציאל הנזק גבוה בהרבה.

ב"כ המאשימה הטעים כי כאשר מדובר בשוד של עובדי לילה בתחנות הדלק, אשר חשופים ליחידים שיודעים שהם לבד ואין הרבה עובדי אורח, זהו כר פורה למעשי שוד, ובהקשר זה יש לומר אמירה נורמטיבית ברורה באמצעות ענישה מרתיעה.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין עבירת השוד בנסיבות המקרה דנן נע בין 18 ל-38 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש ההולם הכולל, בגין שתי העבירות שבכתב האישום, נע בין 22 ל-44 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה הבאה, אשר עיקריה יובאו להלן: ע"פ 322/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (10.11.2013); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015); ת"פ (מחוזי מרכז) 44527-03-17 (10.11.2013); ע"פ 6.2.2018; ת"פ (מחוזי באר-שבע) 9097-11-18 מדינת ישראל נ' אלחמאמה (10.9.2019).

בנוגע לקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, התייחס ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, שהובא בפסקה 3 לעיל, והדגיש את גילו של הנאשם (33) ואת היותו "עבריין רצידיוויסט ברף הגבוה ביותר", שאינו מורתע ממאסרים ומצווים שהוטלו בעניינו. ב"כ המאשימה הוסיף כי עבירת השוד היא העבירה החמורה ביותר שעבר הנאשם לפי הרישום הפלילי ובכך ניתן ללמוד על הסלמה בתעוזה של מעשיו.

עם זאת, לעמדת המאשימה יש לשקול לקולה את העובדה שהנאשם הודה כבר בחקירתו הראשונה במשטרה ובהמשך הודה בפני בית המשפט, קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. כמו כן, צוין שהרשעתו האחרונה של

הנאשם היתה בשנת 2017 לגבי עבירה שנעברה בשנת 2013.

לפיכך עתר ב"כ המאשימה למקם את עונש המאסר בפועל שיש להטיל על הנאשם **בשליש העליון של מתחם העונש ההולם הכולל**, אך ברף הנמוך שלו. נוסף על כך עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר מותנה וקנס וכן לחייבו בפיצויים למתלונן.

עיקרי טיעוני ההגנה

5. **מנגד, באת-כוח הנאשם** עמדה על השיקולים התומכים בהקלה בעונשו.

ב"כ הנאשם התייחסה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות, ובין היתר, לכך שהנאשם הגיע לתחנת הדלק בשעה שש בבוקר (ולא בשעת לילה) וכן לספונטניות של העבירה של שוד, שבאה לידי ביטוי בכך שהנאשם נכנס וקיבל מהמתלונן בקבוק מים ורק לאחר שיצא חלפה במוחו המחשבה לבצע שוד, וכן בכך שהנאשם לא הצטייד בכלי כלשהו, אלא נכנס כשבאמתחתו חולצה מלופפת. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם לא הסתיר את פניו ולא חבש כובע, כשברי כי התחנה מצולמת.

ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם הורשע בסופו של יום בעבירה של שוד שלא בנסיבות מחמירות.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טענה הסניגורית כי מדובר במי שגדל במציאות חיים קשה, ולא בכדי הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק היתה כבר בגיל 12. ב"כ הנאשם הטעימה כי מרבית העבירות שבהן הורשע הנאשם אינן עבירות אלימות, אלא עבירות סמים ורכוש, והיא הוסיפה כי "זה לא נאשם... שהאלימות היא דרך חייו. זה נאשם שהמסכנות והסמים - זו דרך חייו".

הסניגורית הדגישה כי הנאשם הודה במעשיו כבר בחקירתו במשטרה, ולאחר הודאתו הביע חרטה ורצון להתנצל בפני המתלונן. עוד צוין כי במשך 5 שנים הצליח הנאשם לא להסתבך בפעילות עבריינית.

לטענת הסניגורית, תנאי המעצר בתקופה הנוכחית הם קשים מאד בשל המגפה של נגיף הקורונה. אין ביקורים של עצורים ואשתו של הנאשם צפויה ללדת בקרוב תאומים. כאן המקום להוסיף כי ביום 20.4.20 הגישה ב"כ הנאשם בקשה להתיר לנאשם להשתתף בטקס ברית מילה של בניו התאומים שנולדו זה מכבר במזל טוב.

ביחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית נטען כי גם ישיבה של חודש במעצר בית, כאשר הנאשם אינו מקבל טיפול, היא קשה עבורו, וכן כי בעבירות כגון אלו מתחיל המתחם במאסר מותנה.

כמו כן הפנתה הסניגורית לפסיקה הבאה מטעם ההגנה, שגם אליה אתייחס להלן: ע"פ 7240/13 **סבט נ' מדינת ישראל** (18.5.2014); ת"פ (מחוזי מרכז) 22680-06-12 **מדינת ישראל נ' נ.ד.** (24.11.2013); ת"פ (מחוזי חיפה) 35986-05-18 **מדינת ישראל נ' שחתות** (27.1.2019); ת"פ (מחוזי ים) 26513-03-18 **מדינת ישראל נ' גאבר** (9.1.2020); ת"פ (מחוזי חיפה) 20288-10-19 **מדינת ישראל נ' גובנקו** (28.1.2020).

לטענת ב"כ הנאשם, **מתחם העונש ההולם בגין עבירת השוד בנסיבות המקרה דנן נע בין 9 ל-25 חודשי מאסר בפועל; ועונשו של הנאשם צריך להיגזר בשליש התחתון של המתחם.**

על כן, **עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בענישה של כשנת מאסר בפועל.**

הנאשם מסר בדבריו בפני בית המשפט כי "אני מצטער ומתחרט על המעשים ומבקש רחמים מבית המשפט".

דיון והכרעה

כללי

6. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, **העיקרון המנחה** בענישה הוא **עקרון ההלימה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

7. **מתחם העונש ההולם** - כידוע, מקום שמיוחסים לנאשם אישומים אחדים, יש לקבוע תחילה האם מדובר ב"אירוע אחד", כך שייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, או שמא מדובר ב"כמה אירועים", כך שייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד (סעיף 40ג לחוק).

לעניין הפרשנות של המונח "אירוע", ראו ע"פ 1605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.8.2014), בפסקאות 18-15 לחוות דעתו של כב' השופט ס' ג'ובראן; וכן, בהרחבה, ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) - בעניין "מבחן הקשר ההדוק", שנקטו כב' השופטת ד' ברק-ארז וכב' השופט ע' פוגלמן, לעומת "המבחן הצורני-עובדתי" ו"המבחן המהותי-מוסרי" שבהם נקט כב' השופט י' דנציגר. כמו כן, ראו והשוו: ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); ע"פ 5643/14 **עיסא נ' מדינת ישראל** (23.6.2015), בפסקה 11 לפסק-דינו של כב' השופט צ' זילברטל; ע"פ 1082/14 **ג'יסאר נ' מדינת ישראל** (23.7.2015); וע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.2015).

8. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, **בקביעת מתחם העונש ההולם** על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור עקרון ההלימה, ולשם כך **יתחשב בית המשפט בפרמטרים הבאים: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, ומדיניות הענישה הנהוגה** [ראו, למשל, ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל**, בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 18-29 לחוות דעתו של כב' השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה**, בפסקה 13 (10.6.2014)].

9. **גזירת העונש המתאים** - בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.

כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי הרתעה אישית (סעיף 40ו לחוק) והרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק), ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

10. **חריגה ממתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיפים 40ד-ה לחוק, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

מן הכלל אל הפרט

מתחם העונש ההולם

11. תחילה יצוין כי **אין מדובר כאן באירוע אחד**; ולפיכך **יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד**.

12. במקרה דנן, **הערכים שנפגעו** מביצוע העבירה של **שוד** הם שלום הציבור וביטחון האישי, שלטון החוק, הזכות לקניין וקיום חיי מסחר תקינים; ואילו הערכים שנפגעו מביצוע העבירה של **הפרת הוראה חוקית** הם שלטון החוק וסדרי השלטון והמשפט.

מידת הפגיעה בערכים האמורים היא **גבוהה**: בעבירת השוד - בעיקר נוכח המיקום שבו התבצע השוד, בתחנת דלק, ונוכח העובדה שמעל ידו של הנאשם היתה חולצה מלופפת, על מנת שהמתלונן יסבור כאילו הוא אוחז חפץ חד; ובעבירה של הפרת הוראה חוקית - בעיקר בשל מעשה ההפרה הבוטה של הסרת האיזוק האלקטרוני והברחה ממקום האיזוק במשך שבוע ימים ובשל העובדה כי בזמן שבו הפר הנאשם את הצו הוא ביצע עבירת שוד.

13. בית המשפט העליון חזר לא אחת על מדיניות הענישה המחמירה המתחייבת, ככלל, בעבירות שוד.

כך, למשל, בע"פ 4872/95 **מדינת ישראל נ' אילון**, פ"ד נג(3) 1 (1995), הוטעם כי:

"מבחינת האינטרס הציבורי, אין זה מספיק להטמיע בחוק סטנדרטים של התנהגות. הציבור חייב לראותם מיושמים בכל עת ולראות בהם חלק בלתי נפרד מנהגים חברתיים מקובלים המגנים על גופו, על רכושו ועל כבודו של כל אחד מתוכו. ענישה סלחנית במקרים של התנהגות עבריינית חמורה עלולה להביא להתמוטטות עכבות מוסריות, להתפרש כהתפשרות על ערכים ועל נורמות, לפגוע באמינות מימושו של האיום בעונש מאחורי החוק ולהעביר מסר שלילי לעבריינים פוטנציאליים המועדים לבצע עבירות מאותו סוג" (בפסקה 6 לפסק-דין של כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן).

בפסיקה הודגש כי עבירת השוד, אשר הפכה למרבה הצער לתופעה נפוצה, פוגעת הן בזכות הקניין של הקורבן והן בזכותו לשלמות גופו. יש בה כדי לזרוע פחד ודמורליזציה בסביבה כולה. ביסודה לא מונח אלא רצון חסר מעצורים להפיק במהירות רווח קל על חשבון הזולת.

14. אשר לנסיבות לחומרה הקשורות בביצוע העבירות - כאמור, השוד בוצע בתחנת דלק, ומעל ידו של הנאשם היתה חולצה מלופפת, על מנת שהמתלונן יסבור כאילו הוא אוחז חפץ חד.

אף על פי שבפועל לא נגרם נזק כלכלי משמעותי והמתלונן לא נפגע באופן פיזי - מבחינת פוטנציאל הנזק, אירוע השוד עלול היה להידרדר ולהסתיים בפגיעות גופניות, בשים לב לכך שהנאשם איים בדקירה והציג מצג כאילו הוא אוחז חפץ חד. מעשיו אלו של הנאשם עלולים היו לגרור תגובה אלימה, מצד המתלונן או מצד מאן דהוא אחר שנקלע למקום, ולהביא להסלמת המצב.

עם זאת, במקרה דנן נראה כי מדובר בעבירה ספונטנית ואין מדובר בשוד מתוכנן שתוכנן מראש.

אשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית, כאמור לעיל, הנאשם הסיר את האיזוק האלקטרוני מעליו, וברח ממקום האיזוק במשך שבוע ימים. זאת ועוד, במהלך בריחתו ביצע הנאשם את עבירת השוד.

15. כפי שיפורט להלן, קיימת פסיקה ענפה בעניין הענישה הראויה בגין העבירה העיקרית, של שוד - שלא בנסיבות מחמירות - ובפסיקה קיים מנעד רחב של עונשים, כשברי כי כל מקרה שונה ממשנהו וכי כל מקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו הקונקרטיות.

הפסיקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה, שתפורט להלן, מתייחסת לנאשמים שהורשעו על פי הודאתם ושלמרביתם היה עבר פלילי, בדומה למקרה דנן; אולם, בחלק מהמקרים היו נסיבות לחומרה שאינן מתקיימות במקרה זה.

כך, בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.2015) התקבל הערעור על קולת העונש כך שעונשו של המשיב הועמד על 42 חודשי מאסר בפועל - חלף 30 חודשים - וזאת בגין הרשעתו של המשיב בשוד, בקשירת קשר לביצוע עוון, בהפרת הוראה חוקית ובשיבוש מהלכי משפט. המשיב, בעל עבר פלילי, קשר קשר עם אחרים ושדד עמם קשישה, לאחר שקיבלו מידע כי ברשותה סכום כסף גבוה במזומן. במהלך השוד נפלה הקשישה ונחבלה חבלות יבשות. לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, הסיר המשיב את האזיק האלקטרוני ונמלט, עד ללכידתו כעבור שמונה חודשים. בית המשפט העליון העמיד את המתחם בעבירת השוד על 30-60 חודשים ובעבירה של הפרת הוראה חוקית על 3-12 חודשים. כאן המקום לציין עוד את קביעתו של כב' השופט סולברג כי: "דומני אפוא כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית נע בין חודשים ספורים עד שנה, גם כאשר מנוצלת ההפרה לביצוע עבירות נוספות" (שם, בפסקה 44; ההדגשה היא במקור).

ב-ע"פ 322/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (10.11.2013) נדחה הערעור על חומרת העונש בן 3 שנות מאסר שנגזר על המערער בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בשוד שבוצע בסניף של בנק הדואר, בצהרי היום, וזאת חרף היות המערער חולה במחלה כרונית ובשים לב גם לעברו הפלילי.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 9097-11-18 **מדינת ישראל נ' אלחמאדה** (10.9.2019) הושתו על הנאשם, שהיה כבן 21 וללא עבר פלילי, 22 חודשי מאסר בפועל, וזאת בגין הרשעתו על פי הודאתו בעבירה של שוד, באירוע אחד, ובעבירות של דרישת נכס באיומים וגניבה, באירוע שני - אירועים אשר התרחשו לאחר תכנון ובהפרש של כיממה זה מזה.

בת"פ (מחוזי מרכז) 44527-03-17 **מדינת ישראל נ' כהן** (6.2.2018) הושתו על הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, 30 חודשי מאסר בפועל בגין שוד וניסיון שוד של חנויות נוחות בתחנות דלק.

מכאן **לפסיקה שאליה הפנתה ב"כ הנאשם**. מדובר בפסיקה שבחלקה מתייחסת למקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות.

בע"פ 7240/13 **סבהט נ' מדינת ישראל** (18.5.2014) נדחה הערעור על העונש בן 18 חודשי מאסר בפועל, שהושת על המערער בגין הרשעתו, על יסוד הודאתו, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.

בת"פ (מחוזי חיפה) 20288-10-19 **מדינת ישראל נ' גובנקו** (28.1.2020) הושתו 24 חודשי מאסר בפועל על נאשם, שהיה בעל עבר פלילי, בגין הרשעתו על פי הודאתו בעבירה של שוד של חנות נוחות בתחנת דלק.

בת"פ (מחוזי ים) 26513-03-18 **מדינת ישראל נ' גאבר** (9.1.2020) הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות על נאשם שהורשע בעבירה של קשירת קשר ובעבירה של שוד בצוותא, תוך שבית המשפט **התחשב בעונש דומה שהוטל על נאשמת אחרת באותה פרשה**, והמאשימה עצמה עתרה אך ל-12 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, יצוין כי ישנו ערעור התלוי ועומד על מידת העונש.

בת"פ (מחוזי חיפה) 35986-05-18 **מדינת ישראל נ' שחתות** (27.1.2019) הושתו 10 חודשי מאסר בפועל על

נאשם בעל עבר פלילי ישן, בגין הרשעתו על פי הודאתו בעבירה של שוד של חנות בתחנת דלק ובעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

בת"פ (מחוזי מרכז) 22680-06-12 **מדינת ישראל נ' נ.ד.** (24.11.2013) הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות על נאשם כבן 19 הנעדר עבר פלילי, וזאת תוך **סטייה ממתחם העונש ההולם** בשל שיקולי שיקום. יצוין כאן כי הערעור על מידת העונש נדחה במסגרת ע"פ 452/14 **דבוש נ' מדינת ישראל** (3.4.2014).

16. להלן תובא פסיקה נוספת המתייחסת לרמת הענישה הנהוגה בעבירת שוד, שלא בנסיבות מחמירות:

ע"פ 9097/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** (9.3.2017), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן 20 חודשי מאסר בפועל, שהושת על המערער בגין הרשעתו בעבירה של שוד בתחנת דלק באמצעות אקדח צעצוע, תוך התחשבות במצבו הנפשי ובלקותו הנפשית של המערער.

ע"פ 7537/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (30.1.2017), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן 24 חודשי מאסר בפועל, שהושת על המערער בגין שוד בנק תוך שהמערער טען בזמן השוד שברשותו אקדח.

ע"פ 3929/15 **יצחק נ' מדינת ישראל** (2.11.2015), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן 22 חודשי מאסר בפועל, שהושת על המערער בגין הרשעתו בעבירה של שוד של בנק, באמצעות פתק, תוך שנקבע כי "איננו סבורים כי הן המתחם והן העונש שהושת מופרזים", כאשר המתחם שנקבע בבית המשפט המחוזי נע בין 12-36 חודשי מאסר.

ע"פ 606/13 **חכמון נ' מדינת ישראל** (11.12.2013), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן 24 חודשי מאסר בפועל, שהושת על המערער, שהיה בעל עבר פלילי, בגין שוד בבנק הדואר באמצעות פתק.

מתחם העונש ההולם - סיכום ומסקנות

17. לסיכום, לאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה וכן את העונש המרבי הקבוע לצד העבירות, באתי לכלל מסקנה כי **מתחם העונש ההולם בגין האירוע של השוד נע בין תשעה לעשרים ושבעה חודשי מאסר בפועל**; ואילו **מתחם העונש ההולם בגין האירוע של הפרת הוראה חוקית נע בין שלושה לתשעה חודשי מאסר בפועל**.

ניתן להוסיף כי **מתחם העונש ההולם "הכולל/המשוקלל"**, בגין שני האירועים מושא כתב האישום, **נע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל**.

העונש המתאים

18. במקרה דנן **אין מקום לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם**.

בתוך מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון לחומרה את עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם. הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק היתה בהיותו קטין ומאז ניכרת **הסלמה במעשיו**. גם **מאסרים לריצוי בפועל**

שהוטלו עליו בעבר **לא הרתיעו אותו מלבצע את העבירות דנן**, אם כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היתה בשנת 2017 לגבי עבירה שנעברה בשנת 2013.

מנגד, יש להתחשב לקולה בכך שהנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו והביע בבית המשפט חרטה, שהתרשמתי שהיא כנה.

הודאתו של הנאשם חסכה את העדת המתלונן וכן חסכה זמן שיפוטי.

לא נעלמו מעיני גם נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם - הן הסביבה והתנאים שבהם גדל בילדותו ובנערותו, והן מצבו המשפחתי הנוכחי והיותו אב טרי לתאומים.

בנסיבות הכוללות של המקרה דנא הגעתי למסקנה כי מן הראוי שהעונש המתאים שיש להשית על הנאשם יהא באמצע מתחם העונש ההולם הכולל/המשוקלל שנקבע לעיל.

סוף דבר

19. סוף דבר, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הכוללים הבאים:

א. **24 חודשי מאסר בפועל**, שמנינם מיום מעצרו 26.8.19;

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת שוד או עבירת אלימות שהיא פשע;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית, גניבה או אלימות שהיא עוון.

כמו כן, אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלונן בסך 2,000 ₪, שישולמו בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 15.6.20 ואילך.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, ו' אייר תש"פ,
30 אפריל 2020, במעמד
הנוכחים.

מרדכי לוי, שופט